

"EDINOST"

Izdaja se trikrat na teden v šestih izdajih ob torekih, četrtekih in sobotah. Zunanje izdaje izdaja ob 8. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdaje stane: za Indonezijo f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— : . . . 4.50 za pol leta . . . 6.— : . . . 9.— za vse leto . . . 12.— : . . . 18.—

Narodno je plačevati sprejeto na naročbo brez priložne naročilnice se sprava na ezira.

Posamične številke se dobivajo v prodajnicah tobaka v Trstu po 3 avš. izven Trsta po 4 avš.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifi v postitju; za naslove s dobitimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrst. Poslana, osumljena in javno zahvala, do mači oglasi itd. se računajo po pogodbi o

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Narodno, reklamacije in oglase sprejema upravitelstvo ulica Molino piccolo št. 3, II. nadst. Narodno in oglase je plačevati loco Trst. Odpri reklamacije se proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

V edinosti je moč!

Za izobrazbo in napredek!!

(Dopis iz spodnje okolice.)

Dolžan ni samo, kar veleva mu stan,
Kar more, to moj je storiti dolžan!
S. Gregorčič.

Različne so poti, po katerih si prizadevamo koristiti svojemu narodu. In gotovo ni najslabša ona, da širimo koristne knjige med ljudstvo; saj je obče priznana resnica, da dobra knjiga uči, blaži, — povzdiguje omike posamičnega človeka, oziroma vsega naroda. — Mi Slovenci imamo družbo, s katero se lahko poslužimo pred svetom — družbo, ki nam podaja vsako leto po šest knjig. Te knjige zadoščujejo vsestranskim potrebam našega naroda. Utrjujejo njegovo vero, izpodbujejo ga k pametnemu, in treznemu življenju, vzbujajo v njem ljubezen do slovenskega jezika, in do rodne zemlje, učijo ga umnega gospodarstva in družnih vednosti, potrebnih za življenje, skratka: so knjige, ki nam polagoma in sčasoma izobrazijo vsestranski narod naš. Da se pa naš narod izobrazí, da se dokopije mesta, katero zavzemajo že drugi narodi, srečnejši od našega, kdo bi ne sodeloval? Kdo, komur bije za naše ljudstvo srce, ne bi pomagal razganjati temo nevednosti, ki krije še našo ljubljeno domovino? Kdo ne bode skrbel, da ostane nam narod to, kar je: „narod poštenjak“, — kakor poje naš slavni pesnik, — „ki svet ga še okužil ni“? Kdo ne priskoči v pomoč svojemu rojaku-trpinu, kmetu in delavcu, da si umnim gospodarstvom in treznim, podvzetnim življenjem pribori boljše srečo, nego jo uživa sedaj? Mohorjeve knjige razširjaj, in glej: pomagal bodeš svojemu ljudstvu na poti do omike in blagostanja. Bratski narod češki stopa dandanes vstric družih omikanih narodov. Njega treba dandanes upoštevati, kajim ni smeti pometati po svoji volji, kakor nam pričajo novejši dogodki. Kako je prišel do take stopinje omike, do takega ugleda? Nemalo so pripomogle v to knjige, katere so v prejšnjih desetletjih rodoljubi po mestih in po deželi kaj marljivo širili med narod; saj ni bilo skoro župnije brez knjižnice, iz katerih je zajemal narod svojo izobrazbo. Bratski narod naj nam bode v izgled in posnemo. Delajmo i mi enako vsak po svojih močeh, po okolščinah, v katerih živimo. Priložnost se nam

ponuja v družbi Mohorjevi, posebno v tem času, ko nabira nove in stare ude. Prva je seveda dolžnost duhovnikom, ki so skoraj izključno družbini poverjeniki, da se zavzamejo za nje rast in razvoj. Duhovnik mora večkrat z lece opozarjati na to družbo in na njene koristne knjige. Mora pa — kar treba poudarjati izrečno — tudi izven cerkve nagovarjati ljudi, prepričevati, takorekoč siliti vanje, s kratka: poverjenik se mora žrtvovati za družbo „Ljubezen je delavna“. In to ni le dolžnost duhovniku-poverjeniku, ampak je dolžnost vsacemu duhovniku, ki je pridodan župniji; saj knjige Mohorjeve stremijo z duhovnikom zajedno za istim ciljem. Posebno pozivljam vas, mladi sobratje, — kjerkoli se mudite v svojem poklicu, in vam te moje vrstice pridejo pred oči — va, ki se še živo spominjate našega skupnega dijaškega in semeniškega življenja. Žalost, kaj ne, težila nam je tedaj srce, oko nam je rosilo skrivoma, ko smo premišljevali, razgovarjali se o dolgi mučni zgodovini našega rodu, o domovini, s krivo, solzami napojeni, a tedaj se nam je tudi srce širilo svetega navdušenja, oko nam je žarelo, ko smo si zatrjevali medsebojno, da hočemo živeti in delati za narod. Čas dela je tu. Družba Mohorjeva nas vabi na delo za rod in domovino. — A tudi posvetni rodoljub ne sme kar tako puščati le duhovniku to skrb, to delo. Na deželi, kjer so duhovniku znane posamične družine in njihove okolščine, že gre; ne tako v mestu. Tu morata posvetni in duhovni rodoljub složno delati za rast in razcvit naše družbe. Drug drugemu morata iti na roke o nabiranju udov. Če velja to kje, velja v posebni meri za naše mesto tržaško. S kakim lepim številom bi se odlikovale naše mestne župnije v koledarju družbe sv. Mohorja o neumorni in vsestranski agitaciji! Prijatelj naj bi nagovarjal prijatelja, znanec naj bi znanca, o vsaki priliki, o osebnih sestankih, k naročbi teh knjig. V javnih shajališčih naših ljudi, v društvih in v omizjih, v kavarnah in krčmah dalo bi se z uspehom kako ziniti o teh knjigah. O taki živahni in vsestranski agitaciji, pravim, bi župnija sv. Antona novega gledé števila udov tekmovala z vsako drugo župnijo po širni domovini naši, župnija sv. Jakoba ne bi bila tako zanemarjena, razumništvo naše, više in niže, katero

si sedaj — o izjemah ne govorim — zastopni sledoval v imeniku koledarjevem, bilo bi zastopano; naši tržaški bogatini in sploh imovitejši rodoljubi bi si o tacem nagovarjanji morda naročali kaj več iztisov, da jih razdelé posebno med naše ubožnejše delavce, kar bi bilo zelo hvalevredno; s kratka: po tacem vsestranskem nagovarjanji bi naše mesto dokaj pripomoglo, da se število Mohorjanov ne skrči v prihodnje, vsaj tako občutno ne, kakor lani. — Povedal sem, kar mi je bilo na srcu. Da bi le moj glas ne bil glas vpriječega v puščavi, da bi le moje besede ne padle na kamenita, nerodevitna tla — v robidovje pustnega hrupa, ki kaj rado zaglušuje in mori dobre klice; saj mi je te besede narekovala ljubezen do svojega rodu — v srca torej, kjer plapolata ista ljubezen, naj najdejo svojo pot! Skupno prizadevanje za blaginjo našega naroda pa naj Bog blagoslovi. Stefétov.

Deželni zbor istrski.

VI. seja dne 5. februarja 1898.

Navzoči: deželni glavar dr. Campitelli, vladni zastopnik Fabiani in 25 poslancev.

Po prečitaniu zapisnika o zadnji seji se je oglašil za besedo dr. D. Trinajstić za popravek zapisnika. Komaj da je izustil prvo besedo v hrvatskem jeziku, nastal je na galeriji navadni oglušni vrišč, ki se je ponavljaj o vsaki besedi. Vsi opomni predsednika niso pomagali nič. Zakazal je, naj se izprazni gornja galerija. Ko se je občinstvo na galeriji — oddaljilo, menite? — ne, poskrilo, popravil je dr. D. Trinajstić zapisnik — seveda ob nemiru in kašljanju na doljni galeriji — v nastopnem zmislu: Opaziti mi je samo to, da sem stavil dva predloga, in sicer jednega z ozirom na gradnjo železnice, a drugega z ozirom na predlog za delitev občine Pazin. Tako naj se popravi zapisnik!

Posl. Spinčić, dobivši besedo, je tudi popravljal zapisnik. Doljuja galerija je bila nemirna in predsednik mu je segal v besedo. Popravljaj pa je v nastopnem zmislu: da je on z osami tovariši v zadnji seji stavil interpelacijo do ces. kr. vlade radi postopauja predsednika, da ta inter-

„Pošteni človek“, s temi besedami se je obrnila h kmetu, „moj brat želi, da naj kaj učinim za-te in tudi jaz to želim. Ali imaš hčerko?“

„Nimam, jasna gospa“, je odgovoril kmet, poljubivši skozi plot rob njene suknje.

„Škoda. Zamogla bi naučiti deklico delati čipke.“

„Poprej dobro umivši jo“, je dodala po francoski.

„A o travniku niti ne črhne“, pomislil je kmet.

„To sta tvoja fanta?“ vprašala je dalje Polža.

„Naša, jasna gospa.“

„Torej mi ju pošlji, da se bosta učila čitati.“

„Ali pa imata časa, jasna gospa? Starejšega neprestano potrebujemo doma.“

„Torej pošlji mlajšega.“

„Tudi ta že pase svinje.“

Gospa je dvignila oči proti nebu.

„Nu, pa učini kaj za-nje!“ je rekla bratu po francoski.

(Pride še).

PODLISTEK.

Prednja straža.

33

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslovenil Pođravski.

Orglje so umolkole in ob enem se je gospodič srečal na vrtu s sestro ter ji jel živahno pripovedati nekaj.

„Gotovo je šunta na-me!“ je zamomljaj kmet. „Vidite, oče“, je rekel Andrejček, „da je ta gospa podobna bukaču. Žolta in črna od zgoraj, tanka čez pas in debela spodaj. Toda zala gospá je!“

„Grši od bukača je ta priliznež z žoltimi nogami, dasiravno je tenak kakor trska!“ je odvrnil kmet.

„Čemu da bi bil grši, ker mi je pa dal štiridesetico? Bedast že utegne biti, toda dober gospod je.“

„Oni ti že vzamejo zopet ta denar, ne boj se!“

Med tem je gospodič, sporočivši sestri o Polževi prošnji, jel rahlo oštevatí sestro.

„Kar čudim se“, je dejal, „tem sledovom

sužništva, ki jih opažam med ljudmi. Ta bedak ni niti zmožen razgovarjati se s kučmo na glavi, a poleg tega je bil tako zbeگان, tako prestrašen, da se mi je kar milo storilo, ko sem ga gledal. Za ves dan mi je pokvaril dobro voljo.“

„Toda, kaj sem jaz temu kriva, kaj mi je storiti?“ je vprašala gospa.

„Približati se jim je treba, spodbujati jih.“

„Izvrstna misel!“ je odvrnila, pomignivši z rameni. „Ko sem minule jeseni priredila veselico za otroke naših kmetov, uprav radi tega, da jih nekoliko privabim k sebi, so mi precej drugega dne polomili breskvo. A približati se jim?... Tudi to sem učinila. Stopila sem v kočó, kjer je ležalo bolno dete, a tu me je v jedni uri prevzela taka venjava, da sem morala oddati služabnici še povsem novo suknjo. Hvala za tako apostolstvo.“

Tako razgovarjaje se po francoski sta se približala k plotu, za katerim se stali naši znanoci.

„Vsaj za tega moraš nekaj storiti“, je rekel gospodič, „ker mi je močno všeč.“

Gospa je priložila naočnike k očem.

„Ah, to je Polž“, je zaklicala, „Limaçon... pomisli, kako smešno ime!“

pelacija ni bila prečitana, in da je gotovo tako, kakor je rekel predsednik, da je ne da prečitati zato, ker se ista bavi s predsednikom, a predsednik da je odgovoren samo onemu, ki ga je imenoval — kakor je omenjeno v zapisniku.

In čujte, kaj je rekel predsednik na to! Rekel je, da je zapisnik je odobren, ker ni nobene opazke proti njemu!

Posl. Scampicchio, predno je začel poročati v imenu politič. ekonomičnega odseka, je predlagal, da nar se galerija zopet odpre občinstvu, ker da ni možno razpravljati o važnih predmetih, ako ne pod nadzorstvom občinstva. Predsednik je seveda takoj ugodil temu predlogu in občinstvo je takoj skočilo po konci.

Posl. Scampicchio je poročal:

a) o načrtu zakona o osvobojenju od davka osebne dohodarine, uvedene državnim zakonom ed dne 25. okt. 1896. št. 220, od vseh doklad, spadajočih v deželno zakonodavstvo, in o osvobojenju dvornih, državnih, deželnih uradnikov, kakor tudi onih na javnih zakladih, ter duhovnikov-dušobrižnikov, od doklad na davke njihovih plač.

Je bilo vsprejeto brez razprave v II. in III. čitanju;

b) o premembi določil §. 73 občinskega reda, ki naj bi se glasil odsej, da se doklade na izravne davke redno dele na vse davke take vrsti, predpisane v občini, brez ozira na to, da-li je davkoplačevalec člen občine ali ne.

Vladni zastopnik je predlagal, da se popravi ta §., no, njega popravek je bil odklonjen in načrt odobren v II. in III. čitanju;

c) o premembi določil §. 105 občinskega statuta mesta Rovinj (o dokladi na izravni davek, kakor pod b)]

Vsprejeto brez razprave v II. in III. čitanju.

Posl. dr. Costantini je poročal v imenu istega odseka o načrtu zakona, katerim se dedajejo nekatera določila obstoječemu redarstvenemu redu za javne, neerarske ceste (ta morajo vozovi imeti svetiljke na vidnem mestu, ter o pažnji kolesarjev ozirom na vozove, osebe itd.)

Tudi tu se je oglašil vladni zastopnik s popravkom, ki pa se je odklonil in se je načrt vsprejel v II. in III. čitanju.

Posl. Glezer je poročal o načrtu zakona, katerim se pooblašča mesto Puljako, da more neodvisno pobirati občinski davek na porabo vina (Vino in mošt, ki nista podvržena državnim potražninam, kolikor ga donesejo osebe, bivaajoče v Pulju, za svojo porabo, sta podvržena neodvisno občinskemu davku na korist mesta.)

Sprejeto brez razprave v II. in III. čitanju.

Posl. Rizzi je poročal v imenu istega odseka o zistemiziranju nadzorstvenih uradnikov za trgovino s živili in nekaterimi drugimi predmeti.

Vladni zastopnik je želel, da se sprejme zakonski načrt, kakor ga je predložila vlada, decim je predlagal poročevalec, da se vladni načrt ne vname v razpravo take dolgo, dokler ne poskrbi e. hr. vlada za vzgejo dotičnih nadzorstvenih organov. Vsprejel se je predlog poročevalca.

Posl. dr. D. Trinajstić je dobil na to besedo, da utemelji svoj predlog, da deželni zbor čestita sv. Očetu papežu. Komaj je odprl usta, že so se vršili navadni prizori na obeh galerijah. Kričali so, psovali in grdili govornika in njegove tovariše na različne načine. Slednjič se je vendar odločil predsednik, da je odredil, naj se izprazni gornja galerija, ki je bučala neprestano. Predsednik je pretrgal sejo, odšel, in žnjim tudi večina. Po 10 minutah je predsednik zopet odprl sejo.

Posl. Trinajstić, katerega so motili neprestano krikom doljnje galerije — s katere je demonstrativno odšlo nekaj „odličnega občinstva“ — je izustil nastopni govor:

Visoka zbornica! (na galeriji strašen krik, kakor navadno.) Po škandaloznih dogodkih (na galeriji zopet krik. Predsednik je opominjal galerijo, ter je pretrgal sejo ob 11. uri 52 min., dokler se ni galerija izpraznila, ali bolje rečeno: poskrila. Ob 11. uri 55 min. se je nadaljevala seja.) Visoka zbornica! Po škandaloznih prizorih, ki so se dogodili minole dni in tudi danes, in ki so se vršili divjaško, živinsko strastjo, in katerim smo bili mi priča, po teh prizorih bi se bil skoraj odlečil, da umaknem svoj predlog. Vendar pa, v menenju, da poslušalec na galeriji

niso sestavni del tega zbora, vztrajal sem na dalje pri svojem predlogu in prehajam sedaj k istemu. Vzrok, radi katerega sem stavil ta predlog, utemeljen je že nekako v predlogu samem. Kakor je povdarjeno v predlogu samem, predlagal sem, da bi se čestitalo onemu starčku, kakor veleumu, kakor predstavljaju Jezusa Kristusa, našega odrešenika, in kakor vidnemu poglavarju njegove cerkve tu na zemlji. Nadejal sem se, da ta zbornica vsprejme moj predlog oduševljenjem, da ga vsprejme brez razprave, ozirom na to, da se sleherni poslanec prišteva tej cerkvi, kateri je ta starček poglavar. Nikdo ni imel do sedaj toliko odkritosrčnosti, da bi bil tudi zatajil to zavest. No, prevaril sem se tudi v tem, ker vidim, da je moj predlog danes zopet postavljen na dnevni red v ta namen, da se najbrže zgubi v arhivu kakega odseka zbornice.

Tedaj, ko je bil predložen ta predlog, čulo se je od nekega poslanca, da mi tu nismo poklicani, da bi razpravljali o duhovnih stvarih, ampak samo o upravnih, in iz te a razloga je predlagal isti gospod, da se preide na dnevni red preko predloga mojega in mojih tovarišev.

Gospoda moja, ravno radi tega in z ozirom na to, da razpravljamo o upravnih stvarih, sodim, da bi uprav z ozirom na to morali vsprejeti ta predlog. Motreči namreč delovanje tega starčka, ki je poznan vsemu svetu kakor knez mira, kakor učenjak, oni, ki si je pridobil velikih zaslug za naobrazbo s tem, da je odprl znanosti vatikanske knjižnice svoje, ga občudujemo in mu smo hvaležni. No, jaz hočem stopiti mimo vsega tega, in ga hočem motriti kakor onega, ki hoče, da se človeštvo povrne na ono pot, ki je morda jedino odrešilna za človeško družbo, motriti ga hočem kakor delavca na polju uprave na svetu. Že početkom svojega delovanja si je postavil nalogo, da svet, ki je zaveden po zmotah današnjega izobraževanja, zmotah, ki so gotovo došle iz krivih načel, povrne na pot prave izobrazbe, določene v evangelju po Jezusu Kristusu. On je pošil delavstvo, namreč: kako mora delati, ako hoče, da pride do znojilivega položaja; on je napotil tudi mogočneže, kako morajo postopati z delavstvom, ako hočejo, da človeštvo doseže svojo svrhu in ako hoče isto videti vspehov svojemu delu. Napotil je vlade — ako hočejo imeti vspeha v svojem delu in obrambe od ljudstva samega — da si morajo prizadevati za to, da po njegovem nauku, določenem v evangelju, nauku bratstva, ljubavi in zloge, pridobe sebi spoštovanja, državi pa blagostanja in reda. Kakor je razvidno, dal je ta starček smér, v kateri morajo upravne oblasti urediti svoje delovanje, ako hočejo, da dosežeje svoj namen.

Ker je torej poklicana ta zbornica, da obrača svojo pozornost na upravne stvari, mislim, da ne bi smela odkloniti in s tem omalovažiti mojega predloga, ampak da bi morala vsprejeti istega jednoglasno, čutstvom udanosti, ki je goji do sv. Očeta papeža kakor veleuma in učenjaka. Radi vseh teh razlogov vztrajam pri tem predlogu in predlagam, da se takoj preide na glasovanje glede vsprejetja istega. (Na atrani manjine „živio!“ — Poslanci večine, ki so bili šli iz dvorane med tem govorom, so se vračali na svoja mesta.) (Pride še.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 12 februarja 1896.

V Deželnem zboru Kranjskem je utemeljeval posl. dr. Majaron svoj inicijativni predlog za osnutje slovenskega vseučilišča v Ljubljani. Tudi zagriženi gorenjski Nemec baron Schwegel je bil toli milosten, da bi privoščil Ljubljani vseučilišče, ako bi bilo — nemško. Ne, bodimo pravični, in ne prikrivajmo, da je segala Schwegeljeva milost še dalje: poleg nemških predavanj bi privoščil katero v pojedinih strokah tudi v slovenskem jeziku. Hvala lepa, gospod baron! Vaše želje segajo vendar malo predaleč, kajti to bi bilo vendar čudno, da bi vi ob plamenu opravičenega, po nemških nasilstvih zanetonega slovenskega ogorčenja, hoteli peči nova — nemška vseučilišča! Hvala lepa, prav zares hvala lepa, slovenski narod si že pomore tudi brez Vaše gorejsko-nemške milosti!

Deželni zbor Štajerski. V včerajšnji seji je stavil posl. Fürst predlog, naj se pozove vlada,

da poskrbi, da se bodo mogla nadaljevati predavanja na vseučiliščih, in da dobe zadoščenja burševska društva. — Mi smo se kar za glavo prijeli, ko smo čitali to vest. Gosp. Fürst je jeden tistih Nemcev, ki simpatizujejo z burši iz vsega srca, in ki odobrujejo vsa nasilstva, dogodivša se zadnje dni, sosebno pa nasilno preprečenje predavanj na vseučiliščih. Tega mu ne štejemo v zlo, da zahteva — ker je le dosledno se stališča blazne domišljivosti, ki je objela Neace — nekakega zadoščenja buršem, ali da zahteva od vlade, naj ona omogoči predavanja, to pa je vendar prehud tobak. Kaj je vendar to, ako kdo in z vso silo prepreča kako stvar, a vendar zahteva v isti sapi, da naj se ista stvar vrši? Sedaj res ne vemo, iz koga prav za prav brijejo norce ta gospoda, ali iz vlade, ali iz lastne javnosti? Ali hočejo morda celo ironizovati — sami sebe!

V znamenju slovanske vzajemnosti. Spominjali smo se že na tem mestu one seje deželnega zbora Dalmatinskega dne 4. februarja, v kateri je ta zbornica priredila uprav impozantno manifestacijo v obrambo slovanskega dijaštva na Dunaju in v Gradcu. Vsi govori, hrvatskih srbskih poslancev, so se družili v divno pesem o naši vzajemnosti, a tudi v mogočne akorde srčnega ogorčenja radi dijaštva, ki jih počenja sedaj nemško dijaštvo. Te so bile besede, o katerih bi le želeli, da si jih utisne v spomin in v srce sleherni avstrijski Slovan. Zato hočemo se nekoliko beležiti tu.

Že poročevalec Klaič je izustil lapidarne besede: „Kakor so se Nemci združili v jeden tabor proti Slovanom, tako je nam dolžnost, da se pokazemo proti njim kakor trdna falanga, ki se je odločila, da brani pravo Slovanov. Ako se Nemci pozivljajo na 40 milijonov sorodnikov, bivajočih onkraj mej, pa naj ne pozabijo, da bi jim mi mogli pokazati na milijone in milijone Slovanov, ki se istotako onkraj meje.“

In potem je govoril posl. Biankini, kakor zna govoriti on: temeljito, divno, vsaka beseda žebelj. Živimi barvami je slikal naš težni položaj, ko ne vemo, kam bi pošiljali svojo mladino, ko morajo roditelji biti v strahu za svoje sinove. In ona tujinska mesta imajo le dobiček od te naše mladine, obiskujoče visoke šole. A ta vseučilišča se vzdržujejo tudi našim denarjem. Mi Slovani bi smeli torej zahtevati, da bi spoštovali našo mladino v dotičnih mestih. In ves ta sedanji vrišč ima le ta jedini namen, da se vzdrži nemške nadvladje. To, kar se godi sedaj na Dunaju in v Gradcu, ni dostojno civilizacije tega veka, ampak je barbarstvo nove vrste. Sedaj je jasno, kako opravičena je zahteva, da bodi naši mladini svoboden pristop na vseučilišče v Zagrebu.

Posl. Trumbić je rekel — sklicevaje se na Mommsena — da se ne smemo čuditi mladini, da postopa tako, ako toli divje govori človek v visoki starosti, ki je že z jedno nogo v grobu!

Srb Baljak se je sosebno radoval na besedah, katerimi je poročevalec Klaič kazal na milijone Slovanov. Spominjal se je, kako se nemški profesorji korporativno utikajo v avstrijske stvari, kako se niti ne menijo za državne meje, a dosedaj se ni našel neben avstrijski minister nauka, ki bi posvaril avstrijska vseučilišča in avstrijske rektorje, če že ne zato, ker upirajo pogled svoj preko mej, pa vsaj zato, ker suročeni izjavami stopajo v dotiko z vseučiliščih v nemškem cesarstvu, v tuji državi.

Kako pa se postopa se Slovani? Govornik je opisoval, kako so orožniki zasledovali udeležence 400-letnice osnovanja prve tiskarne na slovenskem jugu, kako zasledujejo vsakogar, ako je n. pr. šel v Belligrad o kakih kulturnih prilikah, da, zabranjeno je Srbom vsake obhajanje celo z brati, ki žive z nami pod varstvom istega cesarja, z brati v Bosni in Hercegovini. Kar je dovoljeno Nemcem, ne sme biti zabranjeno nam. Zaključuje je vskliknil govornik: Povejmo še, da se ne zavedamo le svojih pravic in dolžnosti kakor državljani svobodne, pravne države, ampak da se zavedamo tudi svoje moči kakor Slovani.

Poročevalec Klaič se je spominjal na to, kako so so v državnem zboru nemškem potezali za avstrijske Nemce in kako je rekel jeden po-

slancev: Mi ne poznamo nikake meje za našo nemško naraščajo. A na to so molčali nemški in — avstrijski državniki.

Predlog odseka se je vsprejel soglasno in ob neopisnem navdušenju zbornice in galerije, na kar je spregovoril posl. Čingrija: Naša zbornica se morda ne snide nikdar več o taki priložnosti. To je velik trenotek in jaz bi predlagal, da se zaključi današnja seja. V ta namen, da izrazimo svoje sočutje naši mladini in slovanskim bratom, ter našo solidarnost z ukupnim življenjem slovanskim v tej državi, predlagam torej, da se ta seja pretrga.

Dr. Trojanovič je rekel v podkrepljenju tega predloga: „Trebalo, da ponesemo nočjo najlepši utis, da smo v slovanski solidarnosti pozdravili zjedinjeno mladino našo na vseučiliščih v Gradcu in na Dunaju. Osebito sedaj, ko je toli žalostnih pojavov v državi, ko hoče katilinarsko-germanska iredenta, da bi nadvladala močnejši slovanski življenj, katerega je bodočnost treba, da zapojemo, domov grede: „O Slovani še živi beseda naših pradedov, dokler bijejo za narod srca njihovih sinov! Da živi majka Slavija!“ Frenetično ploskanje in neopisno navdušenje. Ko so poslanci ostavljali dvorano, so vsklikali ob navdušenem odobravanju galerije: Živio! Živio! Na zdar! Živela slovanska vzajemnost! Živela Hrvatska!

Položaj na Češkem. Nemci so sedaj jako spravoljubivi — z besedo. Oni hote spravo za vsako ceno, ali na temelju, kateremu ne pritrde Čehi nikdar, kajti, ako bi mu pritrčili, ne bili bi več — Čehi, kakor jih poznamo in kakor imponujejo vsemu svetu. Nemci hote uveljaviti za vso upravo na Češkem to-le načelo: v pretežno čeških krajih naj uživa vse pravice tudi Nemec, v petezno nemških krajih pa naj uživa pravice — le Nemec. Tako naj bi se uredile tudi nove jezikovne naredbi.

Pa še druge zahteve imajo nemška gospoda. Pred nekoliko dnevi je bilo že čuti, da se napejajo Nemci, da bi se zaključil deželni zbor Češki čim prej, le da ne bi mogel skleniti adrese do cesarja. Te dni biva češki namestnik Coudenhove na Dunaju in govori se, da ravno radi te stvari. Ako je baronu Gautschu res na razpologo tista bistrovidnost, kakor mu jo pripisujejo nekateri, potem smemo biti gotovi, da ne ugoditi tej zahtevi Nemcev, kajti izračuna si lahko na prstih sam, kaj bi sledilo temu, tudi ko bi ne bilo tako odločnih izjav od češke strani, kakor je ona, da hočejo Čehi prestopiti v skrajno opozicijo! In gospodu baronu Gautschu bi se moralo dozdevati malce, kaj se to pravi: opozicija naroda češkega! Naroda, pravimo. In ako je res še tujec v avstrijskem Jeruzalemu, pa naj veruje nam, da so se ob češkem vprašanju ponesrečila vsa nemško-centralistiška ministerstva dosedanja.

Protiv odvisnosti od Nemčije jela je precej ostro pisati tudi dunajska „Reichswehr“, o kateri se trdi, da je v zvezi z uplivnimi krogi. Tudi ta list se čudi, kako da je mogel avstro-ogerski poslanik v Berlinu, Szögyeny, mirno poslušati, ko se je povedom Viljemovega rojstnega dne v dvornem gledališču predstavljala igra „Burggräfer“ — ki nima, mimogrede rečeno, nikake pesniške vrednosti, še manje pa zgodovinske, ker falsifikuje zgodovino — v kateri so proslavljajo Hohenzollerci in se ponizujejo Habsburžani. — Isti list graja tudi najostreje našo vnanjo politiko, ki se je dala zavesti od Berlina v nasprotje z Rusijo o vprašanju generalnega guvernerja na Kreti. Rusija je sicer res umaknila kandidaturu princa Jurja in je izjavila, da noče staviti nikakih nadaljnjih predlogov, ali pridodala je še par družih opazk, ki utegnejo postati usodne za evropski mir. Rusija izjavlja namreč, da ne dopusti nikdar, da bi katera druga vlast samovlastno postavila generalnega guvernerja, niti da ne bo dopuščala več nikakega nasilstva proti Krečanom. Kaka perspektiva se nam kaže po tej izjavi? Kreta mora dobiti guvernerja, ker drugače ne bo miru. Rusija pa noče ničesar vedeti o tem, a evropske vlasti ga pa tudi ne morejo imenovati brez privoljenja Rusije! In če ga imenujejo, bo konflikt! — In če začnejo zopet puške pokati na spomlad, kaj store vlasti? Ako ostanejo pasivne, lahko nastane splošen požar, proti Krečanom pa tudi ne bodo mogle nastopiti, ker bi bil sicer zopet konflikt z Rusijo. V tako pogubno politiko nas

je zopet zavel nemški vpliv. Mesto da bi delili z Rusijo moč na Balkanu, pa tratimo svojo moč proti njej, ki ima veliko moč tam doli že po naravi!! In komu na ljubo? Drugim!

Rusija in Turčija. Turški vlažni krogi so zelo vzemirjeni, ker je Rusija postavila ob Turški Turški mej, blizu Batuma v Aziji, kakih 4000 vojakov. Ti vojaki so bili ukrcani v jedni ladiji, ki se je udeležila vaj v Črnem morju, kateri manevri da so bili le pretveza za izkrcanje omenjenih vojakov.

Različne vesti.

Opazke k razpravi proti Opencem — brez komentarja. 1. Kakor je povdarjal tudi „Piccolo“ so se posluževali vsi obtoženci slovenskega jezika, a od sodnikov je bil vešč temu jeziku jedini predsednik razprave.

2. Gospod predsednik je rekel jednemu obtožencu: Saj znate italijanski bolje, nego jaz! (Na tem pa že moramo dvomiti, da bi gosp. predsednik res znal manje italijanski, nego dotični Openc);

3. Pravdni material je bil jako obsežen. Bilo je nad 100 zapisnikov, 18 obtožencev, a odvetnika dr. Rybář in dr. Gregorin sta bila obveščena o razpravi še le 4 ali 5 dni popred;

4. Obtoženci so zahtevali, naj se obtožnica dostavi od njih izbranim zagovornikom takoj, ko se je prijavila njim. Sodišče ni storilo tega, ampak je še le 6. t. m., v nedeljo ob 11. uri popoldne dostavilo prepis obtožnice dr. Rybáru. Isti je imel torej le jeden dan časa za prouč-nje obširnega materiala.

Tako absolutno ni bilo možno zagovornikom, da bi vestno vršila svojo nalogo.

4. Oziroma na to je prosil dr. Rybář, da bi se razprava odložila, sodišče pa ni ugodilo tej prošnji, pač pa je gosp. predsednik razprave prepričeval obtožence, da ne potrebujejo zagovornikov, na kar so se vsi, razun dveh, odpovedali zagovorniku. Jednemu obtožencu je rekel gosp. predsednik, da ne potrebuje zagovornika, ker je obtožen le radi malenkosti, drugemu pa je rekel, da ne potrebuje zagovornika, ker ima itak že več prič proti sebi.

Točnost menda ni glavna čednost tržaških svetovalcev in poslancev. Za večer napovedani seji deželnega in mestnega zbora se niti mogli vršiti, ker gospodje niso bili sklepčni. No, to bi bili gospodje na svojem mestu, ako bi čuli glas, da stoji kakov Nabergoj pred vratmi zbornice.

Velikemu biskupu Strossmayerju je čestitali te dni tudi klub hrvatsko-slovenskih poslancev istrskih.

Ženski podružnici sv. Cirila in Metoda je darovala g.a Franja Förg 20 kron in tako postala ustanovnica Bog plati in daj obilo posnemovalci!

Doneski za moško podružnico družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu. Vsled predloga doktorja so nabrali prijatelji ob rešitvi prijatelja, nepoznanjosega namena družbe „Lega nazionale“ 5 kron 80 st. — Gosp. Ivan Urbančič je nabral v veseli družbi v Repovi krčmi, via Molin grande, 2 kroni 20 st. — Veleč. g. Kosec je poslal 2 kroni, nabrali ob deljenju kajig družbe sv. Mohorja. — Na neki poroki v Sv. Križu je nabral rodoljub 2 kroni 10 stot.

Lloydov arsenal se proda najbrže tehničnemu zavodu (stabilimentu). Med vodstvi obeh teh dveh zavodov so se že vršila prvotna posvetovanja glede prodaja oziroma kupa Lloydovega arsenala. Upravni svet Lloyda je pa že določil pogoje za prodajo ter jih oddal posebni komisiji v pregled in poročilo. Kupnina arsenala je določena na 3 milijone goldinarjev, material pa je cenjen na 1/2 milj. gl. Glede kupnine ne bode težav, material pa je previsoko cenjen po menenju tehničnega zavoda. Lloyd stavlja tudi pogoj, da bode obvezan tehnični zavod v bodoče izvrševati vse poprave Lloydovih parnikov ter dajati prednost Lloydovim naročbam pred drugimi. Lloyd si pridržuje pravico, naročati napravo novih parnikov tudi na drugih zavodih.

Določen je našelje rok, v katerem se morajo dovršiti pogajanja.

Objava. Glasom poročila mednarodnega urada svetovne poštne zveze ruski papiraati denar ne bode odslej več podvržen carini o uvozu v Rusijo.

Spremembe v prometu s tovarnimi pošiljatkami za Levanto. Glasom odloka vis. c. kr. trgo-

vinskega ministerstva dne 13. prosinca t. l. št 1418 morejo se pošiljati, poč-nši s 1 svečanom 1898., tovarne pošiljatve v Carigrad in preko Carigrada na ostale c. kr. pošte in Lloydove agencije v Levanti tudi preko Rumunije via Constanza pod istimi pogoji, kakor preko Trsta.

Odpošiljatelj mora označiti progno na poštni spremnici, na prostoru v to določenem.

Od gori omenjenega dne naprej velja za pošiljanje teh pošiljatev po novi nov cenik s sledečimi cenami:

I. Poština glede za pošiljanje:

a) mej Constanza in Carigradom 12% novč. (25 centimov)

b) mej Trstom in Carigradom oziroma mej tema dvema in ostalimi lukami v Levanti (z uračunanim potom preko Italije) 50 novč. (1 frank) za vsach 5 kilogramov.

II. Poština glede vrednosti za pošiljanje na progno pod I. a) 5 nvč. (10 centimov) in na progno pod b) 12% nvč. (25 centimov) za vsach 120 gl. (300 frankov) napovedane vrednosti.

III. Zavarovalnina proti neugodam na morji in viši sili za pošiljanje na progah pod I. a) in b) 15 nvč. (30 centimov) za vsach 120 for. (300 frankov) napovedane vrednosti. Ta pristojbina se pobira glede proge Constanza Carigrad za vsako vrednostno pošiljatev, glede ostalih prog pa le za one vrednostne pošiljatve, katere želi odpošiljatelj zavarovati proti neugodam na morji in viši sili.

Za pošiljatve v Carigrad in J. drena (Adrijanopol) pobira se o pošiljanji preko Constanze poleg tega še 25 nvč. (50 centimov) utežne poštine za vsach 5 kilogramov in 2 1/2 nvč. (5 centimov) vrednostne poštine za vsach 120 gl. (300 frankov) za slučaj, da je bila vrednost napovedana.

Povzetne pošiljatve so dovoljene preko Constanze pod istimi pogoji, kakor preko Trsta.

Denarna pisma se morejo pošiljati le preko Trsta; za ista velja glede uteže znižana pristojbina 25. nvč. (50 centimov).

V Trstu, dne 31. prosinca 1898.

Od c. kr. poštne in brzojavnega ravnateljstva.

Odbor tolovadnega društva „Tržaški Sokol“ razpošilja nastopno okrožnico slovenskim rodoljubom: Vabilo. Podpisani odbor odločil se je, prirediti tudi letošnjo MASKARADO v gledališču „Armonia“, ne plaš se velikih denarnih žrtev. V gledališču „Armonia“ bode pa na razpologo sl. občinstvu 99 lož, ki se oddajajo po nizkih cenah. Od udeležbe slovenskega občinstva na letošnji maskaradi odvisno bode, prirediti Sokol tudi prihodnja leta svojo maskarado v gledališču. Siatije, katere vživa naše društvo, so nam porok, da tudi p. n. Vaše Blagorodje ne zaostane se svojo rodoljubno podporo ter ne zavrne priloženih vstopnic. Nadeja se pa podpisani odbor zajedno, da p. n. Vaše Blagorodje osebno počasti maskarado, si naroči jedno ložo ter s tem pripomore do sijaja maskarade.

Členom „Del. podp. društva“, ki so zastali z tednino šest tednov, se naznanja, da zgube konec tega tedna po členu 12 društvenih pravil, vse pristojbe jim pravice nasproti društvu. Opozarja se torej, posebno vse one, ki so na dolgu še za pretečeno leto, da store takoj svojo dolžnost, sicer se jih zbrise iz društva.

Zahvala. Odbor „Delalskega podp. društva“ izreka najprisrčnejšo zahvalo vsem onim, ki so kaj darovali temu društvu povodom velikega plesa. Darovali so gg.: Kalister Fran gl. 20; Nj. ekselencia grof Gošis gl. 15; Šabec Ivan gl. 10; Urbančič Miha, predsed. dež. sodišča gl. 5; Lovetto Karol, c. in kr. generalmajor gl. 5; Busich Krištof policijski ravnatelj gl. 5; Kastelic Gašpar gl. 5; Truden Ante gl. 5; Mankoč Ivan gl. 5; dr. G. Gregorin gl. 3; dr. Maks pl. Schuster gl. 2; prijatelji iz Pulja gl. 4.50; Turk Josip gl. 2; Loj Josip gl. 1; bivši sluga Čitalnice 50 nvč.; Mate Živic, inž. gl. 3; Kosec Fran, župnik gl. 1; Pogorelec Anton gl. 2; Legat Fran sod. nadsvet. gl. 2; Žitko Fran gl. 1; Delkot Dragotin gl. 1; J. N. 50 nvč.; Rože Jos. gl. 1; N. N. 50 nvč.; Lukša T. gl. 1; Vrabc A. 50 nvč.; Čargo Fran gl. 1; Kamušič Miha 50 nvč.; Sotlar Jakob gl. 2.50; dr. Rybář gl. 2; „Kolo“ gl. 1; Rebek Ant., c. kr. tajnik gl. 2; Tomazič Fran gl. 1; Dollez Fran, poslanec gl. 2. Sledeči p. n. gošpila plačala je vstopnine: Kovačič gl. 2; Skuljevič-Anečič gl.

1; baron Ralli gl. 5; Prendina gl. 5; Ravasini gl. 5; Hmelah F. gl. 5; Mimbeli B. gl. 3; uprava Lloyd gl. 5; vitez Klodič gl. 2; pl. Kodoltsch gl. 5; Liske Amad višinspektor j. z. gl. 5; Mohorčič Ferdo, inspektor in post. načel. gl. 1; Mlin Economo gl. 10; Mahna Josip gl. 2.50; Trnovec Bogdan, c. kr. nadsvet. gl. 2.50; Dejak Karol c. kr. svet. gl. 2; dr. Vitzič gl. 3.

Novočenje v Trstu. Novočenje za one, ki so rojeni leta 1877, 1876 in 1875, toliko za Tržačane, kolikor za zunanje, se bode vršilo v mornarske vojašnici od 8. uri zjutraj sledečim redom:

I. razr. (1877) od št. 1 do 233 dne 1. marca			
" " " " 234 " 467 " 2. "			
" " " " 468 " 701 " 3. "			
II. razr. (1876) " " 1 " 380 " 4. "			
" " " " 381 " 743 " 5. "			
III. razr. (1877) " " 1 " 322 " 7. "			
" " " " 323 " 668 " 8. "			

Zunanji tukaj upisani dne 9. marca.

Kdor ne dobi o pravem času pozivnice, mora iti ponjo na magistrat, v odelok za vojaške stvari.

Samomor. V petek zjutraj ob 10. uri našel je Hektor Davia v podstrešju hiše št. 16 v ulici S. Francesco obešenega in že mrtvega svojega 50 letnega očeta Autona Davia, mašinista v službi Dubrovniške parobrodne družbe. Uzrok samomoru je bila njegova že več mesecev trajajoča bolezen.

Požari. Dne 11. t. m. vnel se je ogenj v stanovanju Marije Sickenburger v ulici Squero nuovo št. 1. III. nadstr. Prebrnila se je petrolejska svetilka in začelo je goret. Škoda je kakih 100 gl. Pohištvo je bilo zavarovano.

Začelo je goret v zalogi tvrdke Carlo Guarini v ulici Cavazzani št. 7. Unel se je bencin. Gasilci so takoj prhiteli na lice mesta, ki so po precejšnjem trudu pogasili ogenj in odvrnili nevarnost. Škoda je precejšnja. Škoda poravnava zavarovalnica „Assicurazioni Generali“.

Uporen ranjenec. Neki vojak (mornar) se je sprl v gostilni „Pipa“ z drugimi pivci. Prišedšega na ulico so ga ti hudo pobili in so zbežali. Potem se je podal vojak v neko kavarno, kamor sta prišla dva redarja. Na poziv redarjev ni hotel slediti in šele pozneje tretjega redarja so ga odveli na polic. direkcijo. L. sem je bil pozvan zdravnik z zdravniške postaje. Ali zastoj, kajti vojak si ni pustil ovezati ran. Policija je potem telefonirala v mornarsko vojašnico, od koder je prišla potem patrolja, ki je odvela upornega vojaka najprej na zdravniško postajo in potem v vojašnico.

Ključ kakor orožje. 30 letna Barbara Ožman je ločena od svojega moža ter je v službi, kakor kuharica v neki krčmi. Mož nje je, čeravno ločen, menda še vedno ljubosumen. Včeraj je šla ona na trg nakupovat jajc in drugega. Slučajno jo je srečal njen soprog. Besno se je zagnal vanj ranivši jo s ključem, na glavi in drugod po životu. Policijki nadzornik je takoj opisal slučaj in ne bode dolgo, ko pride napadovalec sam pod ključ.

Tatvina. Predsinoči so neznan tatovi ulomili v prodajalnico Srečka Toloja ter odnesli jedno uro vredno 70 gl. in 3 gl. drobiža.

Slovanski ples na Dunaju. Ples v narodnih nošah slovenskih, katerega je priredilo „Slovansko pevsko društvo“ na Dunaju se je zvršil sijajno. Ples so počastili svojim prihodom: srbski poslanik Mihajlovič, sekocijski načelnik Rezek, dvorni svetnik Šuklje, H. ovzek in Jag'č, vladni svetnik Müller, namestnik pokrovitelja Harracha, njegov svetnik Dr. Špaček, Dr. Lenoch odvetnik, ruski veliki duhoven Nikolajevski, častni člen pev. društva Bouchal, veletržca Ristič in Ostrič, tovarnar Srpkec itd. Precej po 9. uri je bila polna elegantna in lepo odličena dvorana. V narodnih nošah so prišle večinoma gospodičine, a bilo je tudi mnogo gospodov v narodnih nošah. Videti je bilo noše vseh slovenskih narodov. V slovenski narodni noši je prišla na ples tudi gospd. Šuklje.

Mestni zbor v Gradcu proti „Narodnemu Domu“. Mestni svet Graški je vsprejel dne 10. t. m. predlog municipalnega svetnika Neckermana, da naj bi se uplivalo na posestnike hiš v Gradcu, da ne proda nikdo svoje hiše Slovanom, ki namerujejo sezidati v Gradcu „Narodni Dom“. Torej tudi v Gradcu se nas boje.

Influenca v Rimu. V Rimu se je pojavila bolezen influenza. Zbolelo je do sedaj na influenco že kakih 63 000 ljudij, med temi največ starih in otrok.

Nesroča v židovski sinagogi. Dne 10. t. m. vršila se je v sinagogi v Dziencislu (pri Varšavi) slavnost v spomin nekoga umrlega rabina (židovskega duhovnika). Navzočega je bilo mnogo občinstva. Med slavnostjo porušil se je oder, rezerviran za ženstvo. Nastala je velika zmešnjava, vse je hitelo k vratam. Mrtvih ostalo je 12 žensk, 5 moških in dvoje otrok. Ranjenih je tudi jako veliko.

Pekovski ples. Predsinoči je bil ples pekovskih pomočnikov v rednati dvorani „Politeama Rossetti“. Udeležba je bila jako dobra. Plesa se je udeležilo tudi več gospodarjev pekov. Čisti dobiček so razdelili delavcem pekov, ki so brez dela, a ne po lastni krivdi.

Velikanski načrti. V američanskih združenih državah imajo v projektu velikansko delo: 5 kanadskih jezer naj bi se združilo z atlantskim oceanom. Dolgost tega kanala bi merila 292 km. a vse delo bi stalo 400 milijonov frankov. Jezera so 751 metrov nad morskovo višino.

Koledar od 13. do 21. t. m.:

Nedelja, 13. febr. 2. predpeln; Katarina dev.
Poned., 14. febr. Valentin (Zdravke) muč.; Zojil sp.
Torek, 15. febr. Favstin in Jovita, mučena.
Sreda, 16. febr. Julijana, dev. muč.; Onesia spoz.
Četrtek, 17. febr. Sillrin škof; Konstancija, dev.
Petek, 18. febr. Simeon škof; Flavijan škof.
Sobota, 19. febr. Konral, spoza.; Viktor muč.;
Nedelja, 20. febr. 3. predpeln.; Eleverij škof; Ponedeljek, 21. Maksim. škof.; Eleonora, kralj.

Najnovejše vesti.

Trst 12. Namestnik grof G. se je odpeljal danes opoldne v Gorico.

Pariz 12. Ljati soglašajo v bojzani, da pride do hudega spopada med pristaši in nasprotniki Zole. Opravičene da so najhujše slutnje.

Zahvala.

Podpisano predsedništvo pevskega društva „Zarja“ v Rojani se tem potom najpriserneje za hvaljuje g. pevododju Ražnu, vsem gospodom diletantom iz Barkovelj na njih blagohotnem sodelovanju, „Rojanskemu konsumnemu društvu“, ter vsem drugim, ki so pripomogli, da je naša veselica vzpela tako dobro, kakor tudi slavnemu občinstvu, ki je toli številno prihitelo na veselico minole nedelje. Slednjič bodi izrečena zahvala vsem gospodom ki so nam naklonili preplačla. Bog poplati!

V Rojani, 11. februarja 1898.

I. Katalan, predsednik. I. Petrič, tajnik.

Svoji k svojim!

Slovenke! V ulici Stadion 20 je pekarija-prodajalnica, katera ima na prodaj vsako uro od 5. zjutraj do 10. zvečer sveži kruh po navadni ceni. Razprodajalec, krčmarjem, gostilničarjem in odjemalcem na debelo postreže se točno z odbitkom. Blago se donša tudi na dom! Drži vsakovrstne moko za domačo in fino pečivo, pašete, pristno-domače maslo, kranjske klobase, ciper, marsala, malaga in tamarindovec na drobno in debelo. Sprejema v peko, kar kdo želi! Priporoča se osobito slovenskim materam za pogosto obiskovanje, udani

Jakob Perhavo, lastnik.

Ženini in cenjene družine,

ki rabijo trdno pohištvo in tapecarije, naj ne zamudijo obiskati zalogo

Viljelma Dalla Torre
v ulici Cordaiuoli

(blizu trga S. Giovanni), kjer najdejo dobiček na vsem.
Via Cordaiuoli 2. MOJE POHIŠTVO DANESE SREČO Via Cordaiuoli 2.

Mnogo se prihrani z porabo

Cukerina šte. 20

izdelek tovarne Heyden v Radebeulu pri Dresdi.

Cukerin se posebno poda za oslajenje kave, limonade, čaja, vina in drugih sličnih pijač, ter je veliko ceneje, ker jedna tablica za 1 novc zadostuje za osladiti 6 skledic kave. Še le 1/2 kg. navadnega finega sladkorja ima toliko sladkobe, kakor 3 1/2 tablice cukarina.

Cukerin se nahaja v vseh boljših prodajalnicah jedilnega in kolonijalnega blaga v Trstu in v Istri.

Ulica Donota šte. 9.

Mehanična delavnica

ustanovljena leta 1869

Petra Braido in sina

prevzema poprave šivalnih strojev in koles in vseh mehaničnih del. Dela izvršuje najnatančneje in po najnižjih cenah. Prodaja tudi kolesa nova in obrabljena kakor tudi šivalne stroje. Abonement za hranitev koles po 2 gl. na mesec.

Ulica Donota šte. 9.

Aite & Zadnik

TRST Via Nuova na vogalu via S. Lazzaro TRST

priporočata slavnemu slovenskemu občinstvu v mestu, okolici in na deželi bogato zalogo manifakturnega blaga. Dobiva se najnovejše blago za jesensko-zimsko sezono, za moške, ženske in deco Bogat izbor vsakovrstnega perila, stofe, forštanja, fanele, volnenih in svilnatih rut najnovejše mode. Razne drobnarije čipke in vezanja v obilni meri. Dobivajo se tudi najnovejše stofe za moške obleke, haveloki, ovrtniki in ovrtnice. Za slovenska društva razni trakovi in stofe za zastave. Sprejemajo se naročnine za izvršitev moških oblek. Cene jako nizke. Uzorci na zahtevanje takoj. Pošiljatev poštuine prosto.

Držeč se narodnega gesla: Svoji k svojim!
ostajeva udana Aite Zadnik

Se mora imeti dober, lep, jas. Avstrijski, eno vodilni in elegantni granarar sat, neka porčni in elabrine

THE MORSE MANUFACTURING COMPANY,
7. Red Lion Court, London, E.C.

u bankama (Srpskim in Avstrijskim) u preporočnem pisnu. Ono je dobra prianka za svako do dobe do vrlo lepitnog, dobrog i elegantnog sata koji nagleda kao da je od samog vata. Ovome satu nema u svetu ravni jer savršeno dobro radi koje mi za tri godine garantujemo i vraćamo sve novce, ako kupac nije zadovoljan. Ovak sat nemože se nigde kupiti poud 5 dukata, međutim mi ga prodajemo za 30 dinara ili 15 forinta u plaćamo cirtinu i postarimo ga meta i štedimo ga svake bezplatno. Ovak sat fabrikuje u 2 veličine za muške i žene u jedna je ceta. Mi fabrikuje u druge vrste satova, zlatni i srebrni i šalimo na zahtev svakoje naš izstruveni cenovni.

Slovenci
in
Slovenke!

spominjajte se
o vsaki priliki naše prekoristne družbe
sv. Cirila in Metoda

Svoji k svojim!

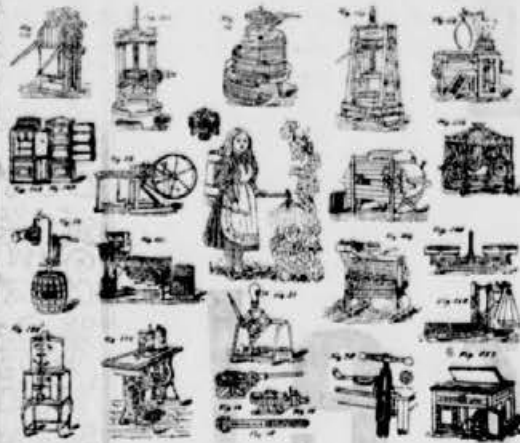
To Vam bodi geslo v gospo-
darskem življenju!

PRŠNI PRAH (prah za izvoščoke)

(mo kraljev.)
 najbolje sredstvo proti kašlju, hripavosti, zaslišenju, nashodu in drugim kataricnim afekcijam. Škatljica s navodilom po 30 zrnč. Dobiva se jedino v lekarni PRAXMARER, „Pri dveh zamoreh“ občinska palača, Trst. Zunanje naročbe izvršujejo se obratno pošto.

IVAN SCHINDLER

Dunaj, III Erdbergstr. št. 12.

razpošilja gratis in franko kataloge v slovensko-hrvatskem jeziku z več kakor 300 slikami o vseh vrstah aparatov za stroje, potrebnih predmetih za kmetijstvo, vinarstvo, za obrtne in gospodarske namene.

Cene nižje kakor drugod.
 Za reelno postrežbo se garantira.
 Solidne zastopnike se išče.

IVAN SCHINDLER

ces. kralj.

privilegirani lastnik.

Dunaj, III Erdbergstr. št. 12.

C. KLEMT
 TOVARNA ZA ZATVORNICE
 (Jalousien)
BRAUNAU na Bavarskem
 priporoča svoja 6kratno odlikovana novovrstna lesena zastirala (Rouleaux), zatvornice in oboknice na valjček. — Cenik gratis.
 Agentje
 za privatne odjemalce se iščejo.

Pravi trpotčev sok je jedino oni, kateri se pripravljajo v lekarni k Zrinjskemu, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Trpotčev sok neprenehno deluje pri vseh prehlanjnih sopnih organov, ter je najbolje sredstvo za prsni katar, kašelj, prsobol, hripavost in vratnobil. Tudi zastarani kašelj se s tem zdravilom v najkrajšem času da odpraviti; bolniki dobijo tek za jelo, lahko spijo in na ta način hitro okrevajo. — Izmed mnogih zahval spominjam tukaj samo ono:

„Veleocenjeni gospod lekarniki!

Pošljite mi še tri steklenice vašega izvrstno delujočega trpotčevega soka; potrebujem jih za moje poznanec. Jaz sem od dveh steklenic odneseno ga kašlja popolnoma ozdravel. Hvala vam. Priporočil bodem ta zdravilni sok vsem prsobolnim. S spoštovanjem — Rudolf Ausim. Na Dunaju, 20 marca 1897.“

Pazi naj se torej, da je na vsaki steklenici varstvena znamka t. j. slika bana Nikole Zrinjskega, kajti samo je oni pravi trpotčev sok, kateri to varstveno znamko nosi. — Cena steklenice s točnim opisom je 75 nč. — Razpošilja se vsaki dan pošto na vsa mesta in sicer proti predplačilu (priračunavši 20 nč. za zametek) ali pa po poštne povzetju. — Ceniki raznovrstnih domačih preskušanih zdravil razpošiljajo se na zahtevo zastopnj in poštne prosto. Lekarna k Zrinjskemu, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjskega trg št. 20.

LINIMENT. CAPSICI COMP.

iz Richterjeve lekarne v Pragi,

pripomane izvrstno, bolečino blazajočo mazilo, dobiva se po 40 nč., 70 nč. in 1 gl. po vseh lekarnah. Zahteva naj so to

splešno priljubljeno domače sredstvo

vedno le v originalnih steklenicah s varstveno znamko „SARR“ iz Richterjeve lekarne ter vsamo providnostne samo steklenice s to varstveno znamko kakor originalni izdelki.

Richterjeva lekarna pri Zlatem lovu v Pragi.

Pekarna, sladničarna, prodajalnica likerjev in finih vin

Piazza S. Giacomo 3 Trst.

Kruh večkrat na dan svež. Moke vsakovrstne. Padete non plus ultra. Marsala, fina vina in likerje na dohodu in drobno; na deželo le proti povzetju. Postrežba točna, solidna in pešena. Podpisani se priporoča prav toplo sl. občinstvu, osobito za svatovščine, ples, večerje, veselice itd.

H. STIBIEL,
 lastnik.

Fotografični aparati in vsi pripadki, jedina zaloga in razprodaja po tovarniških cenah. Dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Barve in vse potrebščine za slikarje. Bobivajo se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Zdravilni predmeti proti gujilobi, klistirke. Dobivajo se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Marsala najbolj imenitna, dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Tropinsko žganje, pristno dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Via Stadion 22, telefon 519.

Mostarda sadje, Mostarda, gorčično seme (zenf) bosanske slipe, garantirane, kineški čaj I vrste. Dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Parfimerije, izbirka, gobe, črnica Leonhardi. Dobivajo se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Rum pravi Jamajka, konjak in maraskin iz Zadra. Dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Zaloga pohištva

trdke **Alessandro Levi Minzi**
 Trst, Via Ribergo, 21 in Piazza Vecchia št. 2

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal in vsakovrstnih slik. — Na sahtevanje ilustrovan cenik zastopnj in franko. Naročeno blago stavlja se parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Cukerin

200krat slajši, nego sladkor iz repe

100 tablete za gl. 1.50,
 250 " " " 3.50,
 500 " " " 6.50.

Cukerin

350krat slajši, nego sladkor iz repe

100 tablete za gl. 2.50,
 250 " " " 5.—,
 500 " " " 9.—.

Pošilja po poštne povzetju

J. Vojtěch, Nusle-Praga

Ako se pošlje denar naprej, se pošlje blago poštne prosto.

1898
Mauthner's Samen.
 Aussaatzeit Ende Februar und März.
 Saatweite: 20 cm. Abstand der Reihen, 10 cm. in der Reihe.
 Bodenbeschaffenheit: Tieflocker, recht nahrhaft und nicht frisch gedüngt.

Komisijiske zaloge

Mauthnerjevih

slovečih

semen za zelenjad in cvetlice

v zaprtih, oblastveno čuvanih paketih se sodno upisano

VARSTVENO ZNAMKO „MEDVED“,

nahajajo se skoro pri vseh večjih

avstrijskih kupeih z mešanim blagom.

V vsakem kraju poverjena je komisijiska prodaja 80 vrst semen za zelenjad in cvetlice namo jedni trdki.

Sveža, pristna semena od trdke **EDMUND MAUTNER** (Budapest, Andrassystrasse 23) smatrati se imajo le one, kjer so originalni paketi zaprti in kakor kaže, zraven stoječa ilustracija previdjeni se slike medveda in imenom **Mauthner**.

Tiskarna Gutenberg

siljalka ces. kralj. universitetne tiskarne „Styria“

13 Sackstrasse — **GRADEC** — Sackstrasse 13

TOVARNA ZA OBRTNE IN CONTO-KNJIGE

zistem „Patent Workmann Chicago“

Raztirni zavod — Knjigovestvo.

priporočnje se za prijazne naročbe se zadržilom primernih cen in točne postrežbe. Izdelovanje vsakovrstnih tiskovin kakor: časnikov, rokotvorov v vsakem obsežju, brošur, plakatov cenikov, računov, memorandov, okrožnic, papirja zalate in zavitkov z napisom, naslovnih listov jedlinih list, pavabil itd. — Bogata zaloga glavnih-Conto-Corrent-knjig, Saldi-Conti, Fature Debitoren, Creditoren, Cassa-knjig, Strazza, Memoriale, Journalov. Prima-note, odpravnih, menjilnih časo-zapadlih in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh pomožnih knjig, potem raztirnega (črtanega) papirja, Conto-Corrent, svilenega papirja za kopiranje, listov iz kavčeka za kopiranje skledle iz cinka za kopiranje itd.

Za naročbe in nadaljnja pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika

Trst, Via delle Acque 5 — **ARNOLDO COEN** — Trst, Via delle Acque 5

Vse stroje za poljedelstvo in vinogradstvo

CENE Z NOVA ZNIŽANE.

Stiskalnice za grozdje, diferencialna sestava. Ta sestava stiskalnic ima največjo pritiskujočo moč izmed vseh drugih, kakoršnihkoli stiskalnic

Stiskalnice za masline, hidravlične stiskalnice, brizgaljke proti peronosperi, Vermorelove sestave

Te moje brizgaljke so znane kakor najboljše ter najceneje; avtomatične brizgaljke, tlačilnice s pripravo za tlačiti jagode, stiskalnice za seno, triere i. t. d. v najboljšem proizvodju.

Ig. Heller, Dunaj

Cenike in spričevala zastopnj!

Iščem zastopnikov! — Čuvati se je ponarejanj!

